

ΣΥΡΕ ΣΤΟ ΚΑΛΟ!

(Baccarolla)

Φεύγεις, Θεωράκη, γιὰ τὰ ξένα πάλι,
κι' ἀπὸ τῆ γαρά του ὁ καθείς πιεῖ;
Φεύγεις καὶ τὸ ἔθνος μὲ γὰρὰ μεγάλη
σὲ ξεπροβοδίζει, σ' ἀποχαιρετῆ!
Φεύγεις γιὰ τὰ ξένα κι' ὁ θεὸς νὰ δώσῃ
ν' ἀρμενίτζης πάντα σὲ χρυσὸ γιὰλό,
καὶ παντοῦ ὁ κόσμος νὰ σὲ στεφανώσῃ
γιὰ τὰ τρόπιά σου... Σύρε στὸ καλό!...

Τί δὲν σοῦ συνέβη μέσ' σὲ δέκα μῆνες,
πόσαις εὐτυχίαις, πόσαις σιγογαῖς,
φῶτα καὶ νταούλια, γέριτα καὶ μυρσίναις,
θρίαιμβοι καὶ μπλόκοι, χόλια καὶ χαράς!
Τὸ κορμὸν ἔνα χέρι εἶ, τὸ φωνάτ' εἰς κόποι.
Θαῖμα πῶς καὶ λίγο σοῦ μιντε μυαλό.
ἄιντε, Θεωράκη, πέτα στήν Εὐρώπῃ
καὶ θὰ σ' ἀφελήσῃ... Σύρε στὸ καλό!...

Θάλασσα γαλάζια, σὰν γυαλὶ τὰ γένη,
μὴ φουρήσῃ διόλου ἄνεμος κατεῖς,
καὶ σὲ πῶς κατάσπερ τῆς ἄγρᾶς σελήνης
μὴ τὸν κιτριλίτζη, μὴ τὸν συγκινίτζη.
Στόλοι τῆς Εὐρώπης, ὅπου τὸν ἴδῃτε,
μὴ τὸν βομβαρδῆστε, σὰς παρακαλῶ,
γιὰ τὰ περασμένα μὴ μνησιζυκῆτε,
δὲν τὰ ξανακάνει... Πάει στὸ καλό!

Φεύγεις, Θεωράκη... Ὁ θεὸς μαζὶ σου,
καὶ οἱ συνωρόται, καὶ οἱ ἀδελκοί,
καὶ ἡ αὐξημένη τῶρα σύνταξις σου,
κι' ἡ φωνὴ ἐκείνη ἡ μαγευτικὴ!
Φεύγεις γιὰ τὰ ξένα, κι' ὁ θεὸς νὰ δώσῃ
ν' ἀρμενίτζης πάντα σὲ χρυσὸ γιὰλό,
κι' ὅταν ἐπιστρέψῃς νὰ σὲ στεφανώσῃ
ὁ Ποιτῆρης πάλι... Σύρε στὸ καλό!

Τὸ Χέρι

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ

Τὸν πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν ἐρωτᾷ ἐκληρονομήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους μας προγόνους. Δὲν ὑπάρχει Ἕλληνας νεώτερος κατορθώσας νὰ πύξῃ που τέσσαρας σανίδας πρὸς ἐξάσκησην τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ μὴ φροντίσας πρὸ παντός νὰ καταστήσῃ γνωστὸν δι' ἐπιγραφῆς δι' ἀσθέστου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ δι' ἀνθρακὸς χρασσαμένης, τὸ καλλίφωνον αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν τέχνην του. Ἡ ἐπιγραφομανία ἐπεκτείνεται ὡς δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διερχόμενος καὶ μέχρι τῶν εὐεργετικῶν ἐκείνων οἰκίσκων, τῶν τελευταίως ἀνεγερθέντων ἐν Ἀθήναις,

ὡν τὴν ιδιότητα καὶ τὸν προορισμὸν μνηστεύει πρώτη ἡ ὄσφρησις, πρὶν ἢ ἡ ἄρκαις ἀναγνώσῃ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε καὶ αὐτὴ ἐνδεικτικὸν τοῦ χαρακτῆρος ἐκάστου λαοῦ. πλὴν δι' τῆς ἀρχαιότητος πράγματι θὰ ἐγένοντο γνωστὰ ἂν κατεβάλλετο μείζων ἐπιμέλεια περὶ τὴν ἐξέτασιν, τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῶν εὐρεθειῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν. Οὕτω π. χ. ἀνέγνωσα προχθὲς ὅτι, ἀνακακτομένου χώρου τινὸς παρὰ τὸ βουλευτήριον, εὐρέθη στήλη ἀναθηματικὴ κεκολληθεμένη φέρουσα τὴν λέξιν... ΓΑΛΟΝΕΟΝ. Τίς οἶδεν εἰς ποίας τερατώδεις εἰκασίας θὰ προβῶσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐξήγησιν τῆς ἀκαταλήπτου λέξεως! Ἐγὼ ὅμως ἀδιστακτικῶς συμπληρῶ αὐτὴν δι' ἐνὸς Γ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἦτοι ΓΑΛΟΝΕΟΝ—Γάλακτον, πιστεύω δὲ ἀκραδάντως ὅτι ἡ στήλη ἐτέθη πρὸς ἀναμνησιν τοῦ ὅτι κάποιος ἐπίσημος ἐκ τοῦ βουλευτηρίου τῶν ἀρχαίων, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος του, ἐθεώρησε καλὴν πρὸς παντός ἄλλου ἐνδύξιν ἔργου νὰ προσθέσῃ ἐν ἀκόμῃ βαρυσήμαντον γαλόνιον εἰς τὰ πύλλᾳ ἕτινα ἔφερεν ἐπὶ τοῦ πύλου του.

Ἄλλ' ἂς ἀρῶσμεν τοὺς ἀρχαίους καὶ ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς νεωτέρους. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἔχουσι διττὴν ἀξίαν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἰδίᾳ ζωγραφικὴν καὶ φιλολογικὴν. Περὶ τῆς πρώτης ἡσχολήθη ἀρκούντως ὁ ἀειμνηστὸς ἡμῶν γενάρχης, Ἀσμεδαῖος ἀπαθανάτισας τ' ἀριστουργήματα τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν δι' ὧν ποιικίλλονται πλεῖστα τῆς πρωτεύουσας ἐργαστήρια καὶ μάλιστα αἱ περιώνυμοι εἰς τὸ μέσον τῆς εἰς Πειραιᾶ ἀγωγῆς ἰδοῦ κείμενοι μπαράγκαι. Ἡμεῖς θ' ἀσχοληθῶμεν μόνον εἰς τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν καὶ ἰδοῦ παραθέτομεν ἄνευ σχολίων τὸ ἐξῆς καλλιτέχνημα χρησιμεῖον ὡς ἐπιγραφὴ ἐνὸς ἐν Πειραιεῖ ἐργαστηρίου:

Εἰς τὸ κοῦριον τοῦτο

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΕΞΕΛΛΕΣ ΒΕΝΤ

ΟΥΖΕΣ ΣΕΡΒΙΤΖΙΑΙΑ ΔΟΝΤΙ

Α ΔΙΑ ΒΓΑΑΣΙΜΟ ΚΑΙΝΟ ΚΑΙ ΤΑ

ΔΥΠΑ ΚΑΙ ΜΕΝΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ Εἰς τὸ κατ

ΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΟΤΙ ΟΡΑ ΤΟΙΧΗ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΑΙ ΝΥΚΤΟΣ ΥΜΕΘΑ ΓΑΡ ΠΡΟΘΗΜΗ

ΚΑΙΝΟΗΩΔΕΙΟΝ

ΖΗΤΑ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἐπάρχουν ἐπιγραφαὶ περιεργόταται διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ τίτλου. Ἐνθυμοῦμαι ἐν παντοπωλεῖον «οἱ Δωρισεῖς» ὑπάρχει ἀκόμῃ ἐν ἑτέρον παντοπωλεῖον φέρον τὴν διαφορὸμένης ἐννοίας ἐπιγραφὴν «τὸ Ἰσοζύγιον». Ἀλλὰ πάσας τὰς ξενοφανεῖς ταύτας ἐπιγραφὰς ὑπερακοντίζει μίκα κειμένη ἀνωθεν τῆς θύρας ταπεινοῦ πεταλωτοῦ εἰς τὴν ἐσχάτην τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ. ἔχουσα δὲ ὡς ἐξῆς:

ΒΕΓΑΛΩΤΗΡΙΟΝ

ΟΙ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΣ

Ἄς ἀγανακτήσουν ὅσον θέλουν ὁ κ. Δαμαλᾶς καὶ οἱ λοιποὶ παραγγελιοδόχοι τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀγάλματος τοῦ Γλαδστωνος· ἀλλὰ νομίζω ὅτι μετὰ τὴν συμπεριφορὰν ἣν ἐδείξαν πρὸς ἡμᾶς κατὰ τὰ τελευταῖα σοβαρὰ γεγονότα οἱ ἐν Εὐρώπῃ περιλάλητοι φίλοι μας, ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἀπλοῖκου πεταλωτοῦ ἀποκτᾷ ἕκτακτον πολιτικὴν σημασίαν.

—3—

Ἄξιονηρόνευτοι εἶνε καὶ αἱ δίγλωσσοι ἐπιγραφικὴ κα-
ταστημάτων τινῶν, ἐχόντων ὅπωςδήποτε ἄξιώσεις διεθνούς
σημασίας. Πρακτικῶς τὸ συνήθως φαινόμενον εἰς τὰ
ζυθοπωλεῖα Lemonade cazzose, ὅπερ δικαίως δύναται νὰ
σκανδαλίση τοὺς τυχόν συχνάζοντας ἐκαὶ Ἰταλοὺς πελά-
τας καὶ ἀναφέρομεν τὰς ἐξῆς δύο θευμαστὰς διὰ τὴν με-
τάφρασιν: *Kaffeeiten ὁ Ὀδυσσεὺς*—Caffè l'Odissèfs καὶ
Kaffeeiten ἡ Λύρα—Caffè l'Avra.

Ἀμφοτέραι εἶνε ἀντάξικαι τῆς ἀμιμῆτου ἐκείνης ἐνός
τῶν παρὰ τὴν Μουνηχίαν παρακρημάτων: *Auutra* καὶ
γαλλιστὶ *Lutra*!

—4—

Ὡς ἐπιδόρπιον, ἂν καὶ ὅπως οὖν ἄσχετον μὲ τὸ θέμα,
παράθετώ περικοπὴν ἀντιγραφείσων ἐκ τοῦ προγράμματος
ἐνός τῶν παριλισιῶν θεάτρων:

ΓΟΥΔΙΣΜΟΣ ΟΥΡΑ

ὁ ἐλευθερὸς τῆς Ἑλβετίας.

Εὐτυχῶς ὁ συνθέσας τὴν ἐπιγραφὴν ἐχθίρει φαίνεται
τὰς γαλλικὰς μεταφράσεις, διότι ἄλλως θὰ μετέφραζε τὸν
μέγαν ἐλευθερωτὴν τῆς Ἑλβετίας: *LE GRAND HOTEL*

Τσοπανάιος

ΛΑΧΝΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1147

[Ὁ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν λαχνὸς τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογε-
νειῶν τῶν φουεθίντων λαχείων ἦτο «ποίημα χειρόγραφον εἰς τὸν κερ-
δήσοντα». Τὴν ἀποκρίσιν εἶχεν ἀναλάβει ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ ἀγα-
πητὸς ἡμῶν συνεργάτης κ. Ἰωάννης Παλέμης, ὅστις προθύμως ἐξεπλή-
ρωσε τὸ χρέος του, γράψας καὶ δοὺς εἰς ἡμᾶς πρὸς δημοσίευσιν τοὺς ἐ-
πομένους χαριστάτους στίχους, ἐν πιστεύομεν δὲ νὰ δυσαρτετηθῇ ὁ ἄ-
γνωστος κερδῆσας ἂν ἀναγνώσῃ αὐτοῦ εἰς τὸ "Λοστε ἀντὶ νὰ τοὺς ἀ-
ναγνώσῃ εἰς τὸ χειρόγραφον].

"Πολὸν φτωχὸ τὸ κέρδος σου—ἀρυδιασμένον στίχαι—
καὶ φαίνεται δὲν σ' εὐνοεῖ παντάπασιν ἡ τύχη,
ἀφ' οὗ μὲ ὄψρον ποιητῶν ζητεῖ νὰ σὲ πλοστίσῃ...
ἀλήθεια, ἔνας ποιητὴς τί ἔχει νὰ χαρίσῃ;

—5—

"Ὅμως ἐὸν πῶς κέρδησες αὐτὸ τὸ ποίημά μου
μάθε πῶς κέρδησες μαζὶ ἢ λιγάκι ἀπ' τὴν καρδιά μου,
γιατί, τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε σὲ χρόνια περασμένα,
εἶν' ὅλα τὰ τραγοῦδια μου ἀπ' τὴν καρδιά βγαλμένα.

Ο ΙΣΘΜΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Αἱ ἐν τῇ δ' σελίδι δημοσιευόμεναι δύο εἰκόνες εἶνε τὸ
πανομοιάτυπον δύο φωτογραφιῶν πεμφθεισῶν παρὰ τῆς Δι-
ευθύνσεως τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐργασιῶν πρὸς τὸ ἐν Παρισίοις
συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, παριστώσι δὲ τὸ σημεῖον εἰς ὃ
μέχρι τοῦδε ἔχουσι φθάσει αἱ ἐργασίαι τῆς διώρυγος. Καὶ
ἡ μὲν ἄνω εἰκονίζει τὸ πρὸς τὴν Κόρινθον μέρος, ἡ δὲ
κάτω τὸ πρὸς τὴν νέαν πόλιν Ἰσθμίων.

Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σπουδαιστάτου τούτου ἔργου συν-

τελεσθήσεται, ὡς λέγεται, ἐντός τοῦ προσεχοῦς ἔτους, τότε
δὲ θέλουσι τελεσθῆ καὶ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια, συμπιπτόντα
μετὰ τῶν ἐγκαίνιων τῆς μεγάλης τῶν Ὀλυμπίων ἐκθέ-
σεως.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Μεγαλείου Βόλου:

«Τὸ πρῶτον ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβιβασθέν ἦτο τὸ λαμπρὸν
δράμα «Δόξα καὶ Δάκρυα» ὅπερ διεξήχθη μετὰ μεγάλης ἐ-
πιτυχίας ὅθεν μετ' εὐχρηστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι ἡ πόλις
ἡμῶν ἀπέκτησε λαμπρὸν θέατρον. Ἐν τῇ μαγευτικῇ δ' ἐ-
κείνῃ θέσει ἐνθα κεῖται τὸ θέατρον καὶ μὲ τὴν λαμπρὰν
τῆς προχθῆς ἐπιτυχίαν, προτιμότερος ἀληθῶς ἤδη ὁ Βιῶ-
λος ἢ αἱ Ἀθῆναι».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, λατινικῶς:

«O temgora, o motes!»

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Τήρου:

«Ἀπὸ προχθῆς πνέει μέτριος βύρειος ἄνεμος ὑγιεινὸς
καὶ λίαν εὐχάριστος, τὰ δὲ τρύφιμά μας εἶνε ἀφθονα».

Ἐκ τῆς Ἰριδος Βουκουρεστίου:

«Μετὰ πολυώδυνον ἀσθένειαν καὶ ἀνεπιτυχῆ ἐγχείρησιν,
ἀπεβίωσεν ὁ καλλιστος αὐτός πατριώτης».

Ἐκ τοῦ φαλαῶ Σύρου ἐξωτερικῶς:

«Φαίνεται ὅτι ἤρχισε νὰ δύη ὁ ἀστὴρ τῆς Ἀγγλίας
δι' ἐγγυρίων σπαραγμῶν».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὠσκότως:

«Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ὀριστικῶς παραιτεῖται
τοῦ θρόνου του ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του καὶ θέλει ἐπιδοθῆ εἰς
συγγραφὴν διαφόρων φιλολογικῶν ἔργων καὶ παραιτεῖται
τοῦ θρόνου του, διότι ἐθαρόνθη νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ ἐγγράφων
ἄτινα παριστώσιν ὑπουργικὰς ἰδιοτροπίας».

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τῆς Γουατεμάλας
ὁ στρατηγὸς Ἐμμανουὴλ Λυσάνδρου».

Ραιεσοχημένη

